

MOBILNI: 063 8326604

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR

Mjesto _____

Datum _____

Br. _____

I Z J A V A

Ime i prezime Tajip Bronja Datum i mjesto rođenja 27.02.1945, Žitnjice
 Adresa ŽITNICE, STENICA Br. l.k. i mjesto izdavanja 7707945784516
 Vrijeme i mjesto događaja utroak 22.06.1994 Djelo zlostavljanje, iznudica, prisila
 Prekršio Kosić, Karličić Svjedoci Elez, Pašo, Mahir, Besim Bronja, HAJRO MURATOVIĆ, Elma Bronja, ETO

21. juna uputru oko 05 sati došli su Medić i Karličić i kucali na kući. Pošto nisam bio tu, oni su ostali poru kući i rekli da se jave Muradan u Hemicu. Javio sam se ja, Zulfik Bronja, Pašo, ETO, ELMAZ, ~~HAJRO~~ BRONJA, HAJRO MURATOVIĆ, Javili su se uputru u 07 u SUP-Hemicu. Došli su nas u kuću u sali SUP-a do 11 sati sjedeli smo u kupaoni, čuvala nas je policija. Negde oko 11 sati, videli su razgovor. Jesi li je porvan Zulfik Bronja, onda ja. Otišao sam kod Medića u kancelariji a on me je pitao: "Jesi li Bronja, upornost za ovu situaciju ovo oružje". Zato što je išlo prije od Rasna i čuli smo zato sam uveravao da jesam. Pitao me: "Hajro li da daš oružje?" Rekao sam mu da ne mogu jer nemam. Ni je se mnogo ubedljivo sa mnom uoi mi je rekao vidim da si radnik čovek, pa cu te uputit u parat, taeno tipu i taeno čes dat" Ja sam uveravao: "česaj me na samu u Paratu nego u kto u vome grad u ovoj državi i Srbiji jer sam nevin i česaj me de hoies" Uto mi je poriv koji sam mu a dao mi drugi da se javim SDB u N. Paratu u br. 25. Ja sam se javio. Istog momenta

Rebić; Karličić ne znam ni da li su mi odgovorili
na dobro jutro, pitali su me: "Je li li doneo
oružje, Tajpe?" Ja sam rekao: nisam je nemam.
"Pa kako nemam?" - Nemaam i gotovo, rekao odgovorio sam.
Tražio sam noževlje i bio sam smenat da ja bi
tu doček. Jedan od njih me pitao: "Ili radi selja
neuratorić?" Je li znaš gdje je razvio oružje?"
Rekao sam da ne znam, jer je on udaljen preko
brda i samo se carsijski vidamo i ne mogu ni za
reći. Onda dalje: "Ili radi Hasan Ganić?" Isto
sam odgovorio da ne znam. Tako isto za Hamza Bogučevića.
Onda su me pitali za Nasir Bronz "gde je".
Rekao sam im da je pobeo u Nemacima a on
je dobio "dociće, nema kud". Prvog dana
sam se radoval od 07-17 časova. Drugi dan
pustio me i zaprehtio da sutradan ne doček
bez oružja koje meni traže. Nije navodi li
vrstu oružja samo su tražili oružje. Sutradan ista
pitauja i naravno su tražili "ko navodi Nasil"
i tako Micho. Pitali su da je nekako navodno
nemam oružje delarilo, da sam ga dobio isto
je bilo istina. Sve sam stajao u staju mirno. Tako
sedam dana. Osim prvog dana gde sam bio radostan
do 17 sati dan sam ostajao ostalih sedam
sam provodio u jelu - u do 15 časova. U tri
danima dok sam bio ishodivan usao je jedan čovek
i bio je u civilu, pitao je šta će ovo ovde. Rebić
i Karličić su mu se smejali. A on je kao je sh-
jalo oružje u čojem obsemo se meni i rekao: "vidi
i ja su donijeli ljudi." Ja sam rekao ljudi su, radi-
i donijeli a ja nemam i ne mogu. On je rekao: "u-
ubite ga pa će donijet." Svih sedam dana se tako
radilo. Poslednji dan su me pitali da li sam unedostan
i disciplinirani da je to bila njihova dužnost do me
ispitaju. Rekli su mi i da su me ispitali i utrditi
da sam nevinn.